

Andorra i l'Oscar: Amor idiota?

Andorra podria treure el cap a Hollywood. La darrera pel·lícula dirigida pel català Ventura Pons és el primer film produït –parcialment– a Andorra. I així s'obren les portes als Oscar. Segurament, però, és més idiota l'amor que sent Pere-Lluc (Santi Millán) per la Sandra (Cayetana Guillén Cuervo) que la possibilitat que el Principat andorrà opti a anar a Los Angeles.

Ventura Pons ha tornat a la Berlinale. Res de nou. El director de cinema català és un dels assistents més fidels al certamen alemany. Aquesta vegada porta a la gran pantalla *Amor idiota*, una pel·lícula basada en una obra de l'escriptor Lluís-Anton Baulenas, recentment premiat amb el Ramon Llull. Tampoc res de nou. Un i altre, de fet, ja havien col·laborat en projectes anteriors. La diferència, tanmateix, és que per primera vegada Andorra participa en la producció d'un film. I que aporta un bon nombre de companys per als dos protagonistes de la cinta, de poc més d'una hora i mitja: Santi Millán i Cayetana Guillén Cuervo. I encara és més. El darrer treball de Pons podria ser la primera pel·lícula que opti a un Oscar en nom del petit Principat.

Toni Cairat és psiquiatre. I assegura que no és boig, encara que, de la seva consulta (i ho diu amb el màxim respecte pels seus pacients), en podria treure uns quants gags. És un cinèfil empedreït i membre d'una nissaga ben arrelada a Sant Julià de Lòria, la primera parròquia que hi ha un cop passada la frontera política catalanoandorrana. Però Cairat també és amic de Ventura Pons. De fet, fa més de dues dècades que són amics. N'han viscudes tantes i de tants colors que finalment el català ha inculcat a l'andorrà el cuquet per fer quelcom més que seure en una butaca o en un sofà per mirar i assaborir cinema. Europeu –francès, per exemple– i

allunyat de les grans produccions, que són les preferències de Cairat.

Després d'haver-ne parlat moltes vegades, al final, l'any passat la col·laboració es va concretar en ferm. El metge andorrà es va convertir en productor de cinema amb Grandalla Cinematogràfics i es va associar amb Els Films de la Rambla, la productora de Pons, per participar en un primer projecte: *Amor idiota*. Cairat assegura que el segell del cineasta català (*El perquè de tot plegat*, *Carícies*, *Amic/Amat*, *Anita no perd el tren*, entre altres) li dóna "seguretat", i que "si no hagués estat per ell i amb ell", no s'hauria llançat a "l'aventura". Ara, després de l'experiència, no descarta participar en altres projectes més endavant perquè, segons afirma, ara es porten les multialiances europees. De moment, però, amb Pons sí, gràcies.

El primer fill del matrimoni catalanoandorrà arriba a la gran pantalla (l'estrena es preveu per al divendres 18 de febrer) després d'haver fet estada a Berlín, en un dels certàmens que Ventura Pons, un clàssic de la Berlinale, considera tot un trampolí. Trampolí cap a l'Oscar? No se sap.

Sí que és cert que des que, al director, en una entrevista en una emissora de ràdio del Principat dels Pirineus, se li va escapar que *Amor idiota* podria representar Andorra en la cursa cap a l'estatueta, al petit país ja n'hi ha molts que s'ho miren diferent. Poc després que Ventura Pons expliqués que el film complia tots els requisits necessaris per iniciar el llarg camí cap a Los Angeles,

i Toni Cairat, embolicat a aconseguir suport institucional i mirar de caure en els tentacles d'Eurimages (l'organisme del Consell d'Europa que vetlla pel suport a la indústria cinematogràfica europea), admetés que la idea llançada per Pons no era quelcom sobtat, si no que ho havien parlat però no s'atrevien a dir-ho públicament, el Govern andorrà va anunciar que prestaria el seu suport. Seria, esperen tots plegats, una manera de vendre Andorra, de fer sonar el seu nom, i més ara que cada dia el sector turístic està més desgastat.

Que es parli de l'Oscar, això és, que el film es presenti formalment, significa que la feina, o com a mínim la feina "grossa", ja està feta. *Amor idiota* es va rodar l'estiu passat. Principalment, a Barcelona, però també en alguns paratges de l'Argentina. Pel paisatge urbà de Barcelona, diu Ventura Pons, sent "una immensa atracció". "I també m'interessa el món dels perdedors", reconeix. D'un perdedor, d'un idiota, vaja, com Pere-Lluc Solans (Santi Millán). Un idiota que fa coses idiotes per retroalimentar una vida tan idiota com ell i tot el que fa en el transcurs d'un guió basat en la novel·la *Amor d'idiota* de Lluís-Anton Baulenas. "Sempre he pensat que els seus textos –amb els seus personatges, la seva temàtica, el seu món, en definitiva, amb la seva gran capacitat fabuladora– tenien una gran força per ser adaptats al cinema", explica el cineasta barceloní. L'idiota d'en Millán, que curiosament amb el film de Pons s'endinsa en un personatge més dramàtic del que sol ser habitual –un repte que el director assumeix mirant de fer bona la dita que diu que "qui arrisca no pisca"–, és el reclam de la pel·lícula. Vaja, un dels vèrtexs que forma amb el mateix Pons i la protagonista femenina, Cayetana Guillén Cuervo (la noia del *Versión española* i altres rumors molt governamentals).

Més enllà de les dues estrelles, els andorrans (i els qui no ho siguin) també podran reconèixer un bon grapat dels actors menys principals. De fet, més enllà del 10% del cost econòmic de la producció, la pel·lícula també inclou en la seva nòmina de personal un nombre important de gent vinculada al

Amor idiota és protagonitzada per Cayetana Guillén Cuervo i Santi Millán, en aquesta ocasió en un paper molt més dramàtic dels que sol fer. El guió es basa en una novel·la de Lluís-Anton Baulenas.

país dels Pirineus. En l'apartat tècnic i, principalment, en l'artístic. Marc Cartes, un habitual de les sèries de Televisió de Catalunya (TV3), encapçala

l'elenc pirinenc, que completen Maria Lanau, Pere Tomàs, Joan Anton Rechi i Roger Casamajor. El productor, Toni Cairat, assegura que un dels objectius

Pere-Lluc (Santi Millán) persegueix Sandra (Cayetana Guillén Cuervo) a tot arreu. Fent el que sigui. Per molt idiota que sigui. Aquest és l'argument del film.

Pons (habitual en els treballs de Pons, com ara *Actrius* o *El perquè de tot plegat*, i en nòmina en sèries de l'estil de *Companeros* –Antena 3- i *Qui?* –TV3).

I quines són les idioteses de l'amor? Doncs en Pere-Lluc Solans, un mediocre consultor d'un gabinet d'orientació professional, sobreviu en un mar depressiu que revela als companys de feina en plena borratxera. Begut, també, descobreix una noia, que més tard sabrà que és casada, que es dedica a penjar rètols en fanals. Descobreix i se'n penja. I més quan sap que el seu entorn més proper, tot ell, viu històries d'amor. I Pere-Lluc persegueix Sandra (Cayetana Guillén Cuervo) a tot arreu i a totes hores. Fent el que sigui. Per molt idiota que sigui. Més idiota, més arriscat en alguns casos, vaja, que pensar que l'Oscar es pugui enamorar algun dia d'Andorra.

Toni Solanelles

de Grandalla Cinematogràfics és donar a conèixer els professionals del país. I també poder dur a terme projectes de continguts andorrans. I rodar al Principat. Encara que assegura que tot plegat és complicat. Més o menys que anar als Oscar, caldrà veure-ho. Juntament amb

els esmentats, entre els papers destacats de la pel·lícula hi ha dos noms que també ressonen amb prou força: Jordi Dauder (que ha intervingut en una col·lecció de cintes i alguns encara tindran al cap quan els entrava a casa gràcies al serial *Nissaga de poder*) i Mercè

FUNDACIÓ
Caixa Sabadell
Pel compromís social

Premi Sant Joan Caixa Sabadell

de literatura catalana

Termini de presentació d'originals: 31 de març
Dotació: 30.000 €

Per a més informació:
Fundació Caixa Sabadell
Carrer d'en Font, 25. 08201 Sabadell
Telèfon 93 725 95 22
A/e: fundacio@caixasabadell.es
www.fcaixasabadell.org

25
aniversari
PREMI
SANT JOAN
CAIXA
SABADELL

CONVOCATÒRIA 2005